

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobkyně: **C - COPY Centrum Praha, s.r.o.**, IČ 25056085, se sídlem Kurta Konráda 2445/5, Praha 9, zast. Mgr. Bc. Pavlem Kozelkou, advokátem, se sídlem Velké náměstí 7/12, Písek, proti žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**, se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu ze dne 15. 4. 2019, č. j. MPO 79017/18-61100/01000, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2021, č. j. 8 A 76/2019-48,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 22. 10. 2021, č. j. 8 A 76/2019-48, **se zrušuje a věc se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1]Ministryně průmyslu a obchodu (dále jen „ministryně“) rozhodnutím ze dne 15. 4. 2019, č. j. MPO 79017/18-61100/01000, podle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“), nevyhověla námitkám žalobkyně a jako oprávněné potvrdila opatření žalovaného ze dne 16. 10. 2018, č. j. MPO 75247/18/61100/61150 (dále jen „prvostupňové správní rozhodnutí“), kterým podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech rozhodl o zkrácení částky dotace požadované k proplacení žalobkyni v žádosti o platbu z částky 4.225.043,33 Kč na částku 3.178.493,95 Kč.

[2]Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem ze dne 22. 10. 2021, č. j. 8 A 76/2019-48, rozhodnutí ministryně zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

[3]V odůvodnění rozsudku městský soud nejprve citoval rozhodnou právní úpravu a v této souvislosti rovněž odkázal na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, č. 3579/2017 Sb. NSS, a dále na rozsudek téhož soudu ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 Afs 370/2020-34. Z uvedeného podle městského soudu vyplývá, že na rozhodování podle § 14e zákona o rozpočtových pravidlech, tj. o krácení dotace, se aplikuje § 68 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Městský soud dále citoval stěžejní pasáže odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí a námitek žalobkyně. Citoval rovněž shrnutí žalobních bodů a vyjádření žalovaného k žalobě.

[4]Městský soud dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů. Z odůvodnění rozhodnutí totiž není jasné, jaký skutkový stav považovala ministryně za zjištěný, a to v souvislosti s konečným procentuálním vyjádřením změn odůvodňujících krácení dotace. V prvostupňovém správním rozhodnutí byly popsány jako „např. změna počtu nosných sloupů, změna dimenze a rozměrů vazníků na sloupech, změna vyvěšení trapézových plechů a jejich následné zesílení.“ Neuzavřený výčet však pro posouzení věci není dostatečný. Městský soud v této souvislosti odkázal na body 46) písm. a), 47) písm. b), 48), 50) a 51) Pravidel pro výběr dodavatele (dále jen „Pravidla“) platných od 2. 5. 2017 a konstatoval, že podstatnou změnou závazku nebyla změna, jejíž hodnota byla nižší než 15 % původní hodnoty závazku. Změnou závazku pak nebyly vícepráce, jejichž charakter splnily podmínky bodu 50) Pravidel. Práce odpovídající vymezenému bodu přitom nebylo možné zařadit do výpočtu změny závazku, v důsledku čehož bylo nutné v této souvislosti postavit najisto skutkový stav věci.

[5]Z žalobou napadeného rozhodnutí dále není podle městského soudu zřejmé, jak ministryně dospěla k závěru, že podle bodu 51) Pravidel je třeba předmětné změny posuzovat v celkovém součtu jejich hodnot, nikoli je rozdělovat, a to i s ohledem na žalobkyni namítané schválení změn ve výši 14,6 %. Z rozhodnutí není dále zřejmé, proč některé změny nebylo možné zařadit pod bod 50) Pravidel a některé pod bod 47) Pravidel, a tedy jaký byl konkrétní rozsah změn závazku. Městský soud popsal zákonem i judikaturou Nejvyššího správního soudu požadované náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí a uvedl, že žalobou napadené rozhodnutí tyto náležitosti nesplňuje. Ministryně rovněž nevysvětlila, jak se vypořádala s námitkou žalobkyně, že změny provedené v projektu byly kvalitativně stejné nebo v některých případech i vyšší kvality, přičemž jejich cena byla stejná. Městský soud proto uzavřel, že správní orgány nezjistily dostatečně skutkový stav věci. V rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu ani žalobkyni nevyzvaly k předložení soupisu prací podle bodu 50) písm. d) Pravidel. V odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se ministryně nevypořádala ani s námitkou žalobkyně, že schválená změna ve výši 14,6 % nemohla mít na posouzení celkového objemu změn závazku vliv. Nezabývala se ani doplněním námitek žalobkyně, v němž odkazovala na skutkově i právně obdobný případ, čímž, ač po uplynutí lhůty k podání námitek, rozvedla původní argumentaci.

pokračování

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalobkyně

[6] Proti tomuto rozsudku městského soudu podal žalovaný (dále jen „stěžovatel“) včasnou blanketní kasační stížnost, v níž označil důvody uvedené v ustanoveních § 103 odst. 1 písm. a) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

[7] V doplnění kasační stížnosti, které bylo učiněno v měsíční lhůtě stanovené ve výzvě soudu, stěžovatel nejprve uvedl, že žalobkyně v žalobě namítala řádné nevypořádání jejích námitek, tedy nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí. Předmětem sporu pak bylo, zdali změny stavby provedené žalobkyní byly v souladu s podmínkami, za kterých byla poskytnuta dotace. Městský soud se v odůvodnění rozsudku podrobně zabýval výkladem Pravidel, přičemž dospěl k závěru o nedostatečném odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí zejména ve vztahu k tvrzenému nedodržení Pravidel žalobkyní. Stěžovatel namítl, že vada nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí je vyhrazena těm nejzávažnějším pochybením, kdy pro absenci důvodů nebo nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. V této souvislosti odkázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu.

[8] Stěžovatel dále namítl, že v žalobou napadeném rozhodnutí ministryně jednoznačně uvedla, že provedené změny, které žalobkyně zamýšlela podřadit pod bod 50) Pravidel, nesplňovaly podmínky zmíněného bodu. Ačkoli je rozhodnutí podle § 14e rozpočtových pravidel správním rozhodnutím, na které se vztahují ustanovení správního řádu, nelze odhlédnout od skutečnosti, že poskytnutí dotace je dobrodiním ze strany státu vůči jejímu příjemci, přičemž je nutno trvat na dodržování předem stanovených dotačních podmínek. Stěžovatel posuzuje předložené projekty, jejich řádnou realizaci, realizaci výběrových řízení a předložené žádosti o platbu ve stavu, v jakém jsou mu příjemci dotací předkládány. Z rozhodnutí o poskytnutí dotace žalobkyni pak vyplývá její povinnost řádně doložit všechny požadované doklady. V bodě 50) Pravidel je dále jednoznačně uvedeno, že za účelem posouzení povahy změn závazku bylo nutné předložit přehled obsahující nové položky soupisu stavebních prací s vymezením položek v původním soupisu stavebních prací, které jsou nahrazovány, spolu s podrobným a srozumitelným odůvodněním srovnatelnosti materiálu nebo prací. Byla to tak od počátku žalobkyně, kterou popsána povinnost tížila, přesto však zmíněný přehled nepředložila, a to ani jako součást námitek proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Uvedenou skutečnost však městský soud vůbec nezohlednil a stěžovateli pouze vytkl nedostatečné zjištění skutkového stavu.

[9] Městský soud současně podle stěžovatele postupoval v rozporu s legitimním očekáváním účastníků řízení, kdy obdobná věc byla již městským soudem i Nejvyšším správním soudem jednou posouzena. Jednalo se přitom o postup podle § 14e rozpočtových pravidel a konkrétně o dotaci poskytnutou společnosti Triangl, a.s., což je projekt spojený s projektem žalobkyně. Ačkoli tak bylo žalobou napadené rozhodnutí prakticky totožné s rozhodnutím vydaným ve věci zmíněné společnosti, městský soud tuto skutečnost vůbec nezohlednil. Napadený rozsudek je dále podle stěžovatele nepřezkoumatelný v části, v níž žalovaného zavázal zabývat se opožděným doplněním námitek žalobkyně. Uvedený závěr totiž městský soud neopřel o žádné zákonné ustanovení, a jedná se tak výlučně o jeho názor.

[10] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[11] Žalobkyně ve vyjádření ke kasační stížnosti nejprve uvedla, že napadený rozsudek městského soudu je správný. Konstatovala, že podle ustálené judikatury je rozhodnutí o přiznání dotace rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s. Na posuzovaný případ však nedopadá rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014-43, jelikož jeho závěry byly překonány usnesením rozšířeného senátu téhož soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, č. 3579/2017 Sb. NSS, které navázalo na nález Ústavního soudu ze dne 16. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 12/14, č. N109/77 SbNU 577, jehož podstatné závěry žalobkyně citovala. Dále citovala rovněž závěry uvedené v odst. 87 - 92 odůvodnění výše citovaného usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu.

[12] Podle žalobkyně je názor stěžovatele uvedený v kasační stížnosti ohledně hodnocení přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu nesprávný. V této souvislosti citovala z odborné publikace autora Marka Gillise a dále právní větu formulovanou ve výše citovaném usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu. Stěžovatel v kasační stížnosti namítl nepřezkoumatelnost rozsudku městského soudu. Městský soud však dospěl k závěru o nepřezkoumatelnosti samotného žalobou napadeného rozhodnutí, přičemž v této souvislosti žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, i další judikaturu téhož soudu. Městský soud přitom v odůvodnění rozsudku podrobně vysvětlil, v čem spočívala nepřezkoumatelnost rozhodnutí stěžovatele, a postupoval zcela v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů. K námitce stěžovatele, že samotný rozsudek městského soudu je nepřezkoumatelný, žalobkyně odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52. Doplnila, že si stěžovatel zjevně dostatečně neprostudoval odůvodnění rozsudku, jelikož by seznal, že městský soud při posuzování věci vycházel z judikatury, kterou byla původní argumentace Nejvyššího správního soudu překonána.

[13] S ohledem na tyto skutečnosti žalobkyně navrhla zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[14] Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s., podle nichž kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzené *nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení*, a z důvodu tvrzené *nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li mít taková vada za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé*.

[15] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozsudku městského soudu, jejíž důvodnost by sama o sobě stačila k jeho zrušení. V nyní posuzované věci nicméně Nejvyšší správní soud rozsudek městského soudu nepřezkoumatelným neshledal. Z odůvodnění rozsudku je seznatelné, jakými úvahami

pokračování

se při rozhodování věci řídil a k jakým závěrům po posouzení všech relevantních skutečností případu dospěl. Stěžovatel ostatně se závěry městského soudu v kasační stížnosti polemizuje, kdy zejména namítá, že odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí obsahuje všechny právními předpisy požadované náležitosti.

[16] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nebyl naplněn.

[17] Stěžovatel dále namítl, že vada nepřezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu je vyhrazena těm nejzávažnějším nedostatkům správního aktu, kdy jej meritorně nelze vůbec přezkoumat, což nebyl případ žalobou napadeného rozhodnutí.

[18] Z odůvodnění rozsudku městského soudu je zřejmé, že napadené rozhodnutí ministryně průmyslu a obchodu zrušil zejména v důvodu jeho nepřezkoumatelnosti. Konkrétně uvedl, že z odůvodnění není jasné, jaký skutkový stav považovala ministryně za zjištěný, a to v souvislosti s konečným procentuálním vyjádřením změn odůvodňujících krácení dotace. Neuzavřený výčet provedených změn nebyl podle městského soudu pro posouzení věci dostatečný. Z žalobou napadeného rozhodnutí dále nebylo zřejmé, jak ministryně dospěla k závěru, že podle bodu 51) Pravidel je třeba změny posuzovat v celkovém součtu jejich hodnot, a nikoli je rozdělovat, a to i s ohledem na žalobkyní namítané schválení změn ve výši 14,6 %. Z rozhodnutí ministryně není dále zřejmé, proč některé změny nebylo možné zařadit pod bod 50) Pravidel a některé pod bod 47) Pravidel. Ministryně rovněž nevysvětlila, jak se vypořádala s námitkou žalobkyně, že změny provedené v projektu byly kvalitativně stejné nebo v některých případech i vyšší kvality, přičemž jejich cena byla stejná, jakož ani s námitkou, že schválená změna ve výši 14,6 % nemohla mít na posouzení objemu změn vliv. Nezabývala se ani doplněním námitek žalobkyně, v němž odkazovala na skutkově i právně obdobný případ.

[19] Městskému soudu lze přisvědčit, že rozhodnutí o krácení dotace je správním rozhodnutím podle § 65 odst. 1 s. ř. s., které musí být opatřeno řádným odůvodněním (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, č. 3579/2017 Sb. NSS). Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a nepochybně i zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. S ohledem na § 68 odst. 3 správního řádu lze podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109, shrnout, že v odůvodnění správního rozhodnutí je nutno uvést: (i) důvody výroku rozhodnutí, (ii) podklady pro jeho vydání, (iii) úvahy, kterými se správní orgán řídil při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a (iv) informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků řízení a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (z odůvodnění rozhodnutí musí být mj. seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka řízení za liché, mylné anebo vyvrácené, proč považuje skutečnosti předešlé účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené).

[20] Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS, nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako absolutní

nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Se stěžovatelem lze proto souhlasit, že vada nepřezkoumatelnosti správního rozhodnutí je vyhrazena těm nejzávažnějším nedostatkům jeho odůvodnění, kdy z něj nelze vůbec seznat, jakými úvahami se při rozhodování věci správní orgán řídil a k jakým závěrům po posouzení všech relevantních skutečností případu dospěl.

[21] Poskytovatel dotace zároveň posuzuje, zda příjemce dodržuje podmínky stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace, a má tedy subjektivní právo na jejich výplatu. Zjistí-li porušení stanovených podmínek, má pravomoc dotaci či její část nevyplatit. Rozhodnutí o nevyplacení dotace musí proto obsahovat důvody, ve kterých poskytovatel porušení pravidel pro zadávání veřejných zakázek spatřuje, jejich závažnost, rozsah, vliv na dosažení účelu dotace, včetně uvedení důvodů, pro které nebude příslušná částka příjemci po určitou dobu vyplacena či naopak nebude vyplacena s konečnou platností (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 4. 2017, č. j. 6 Afs 270/2015-48, č. 3579/2017 Sb. NSS).

[22] Nejvyšší správní soud se proto dále zabýval otázkou, zdali výše uvedené náležitosti žalobou napadené rozhodnutí obsahovalo, tj. zdali bylo přezkoumatelné, či nikoli.

[23] Stěžovatel namítl, že změny provedené žalobkyní v předmětném projektu nespadaly pod bod 50) Pravidel. Dotace je totiž dobrodíním státu, přičemž povinností jejího příjemce je dodržovat podmínky, za nichž mu byla poskytnuta. Uvedenému přitom odpovídají rovněž povinnosti žalobkyně předložit příslušné doklady a splňovat ostatní povinnosti stanovené v rozhodnutí o poskytnutí dotace.

[24] Nejvyšší správní soud přisvědčil stěžovateli, že přijme-li příjemce od státu určité dobrodíní spočívající v poskytnutí dotace, je součástí odpovídajících povinností příjemce dotace rovněž akceptace a plnění podmínek, za nichž je dotace poskytnuta (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 7. 2014, č. j. 10 As 10/2014-43). Proto bylo i v posuzovaném případě výlučnou povinností žalobkyně splnění všech předem nastavených kritérií pro udělení dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2005, č. j. 2 Afs 58/2005-90). Za dodržení podmínek, které se vážou k udělení dotaci [tj. peněžních prostředků podle § 3 písm. a) rozpočtových pravidel], odpovídá příjemce dotace. Odpovědnost za řádné a včasné provedení podpořeného projektu nese podle podmínek nastavených v dotační smlouvě, rozhodnutí či návrhu projektu příjemce dotace, a to i v případě, že skutečnosti nezávislé na jeho vůli ovlivní realizaci projektu, tj. v posuzovaném případě žalobkyně (srov. přiměřeně též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 6. 2009, č. j. 5 Afs 70/2008-152, č. 2309/2011 Sb. NSS, ze dne 21. 6. 2012, č. j. 9 As 101/2011-108, nebo ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS). Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36, platí, že *„stát má právo i po vyplacení finančních prostředků prověřit, zda skutečně byly splněny všechny podmínky dotace, byť se tak mělo stát již před vyplacením finančních prostředků“*

[25] V této souvislosti stěžovatel dále namítl, že v bodě 50) Pravidel je jednoznačně uvedeno, že za účelem posouzení povahy změn závazku je nutné předložit přehled

pokračování

obsahující nové položky soupisu stavebních prací s vymezením položek v původním soupisu stavebních prací, které jsou nahrazovány, spolu s podrobným a srozumitelným odůvodněním srovnatelnosti materiálu nebo prací. Tuto povinnost však žalobkyně nesplnila, přičemž tak neučinila ani dodatečně, například při podání námitek proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Městský soud však tuto skutečnost vůbec nezohlednil. V této souvislosti stěžovatel poukázal na obdobnou věc vedenou se společností Triangl, a.s., jejíž projekt byl propojen s projektem žalobkyně. Městský soud v posuzovaném případě porušil legitimní očekávání účastníků řízení, že bude v obdobné věci postupovat obdobně.

[26] Nejvyšší správní soud shrnuje, že z napadeného rozhodnutí lze srozumitelně seznat, z jakého důvodu ministryně nevyhověla námitkám žalobkyně. Zjednodušeně řečeno, žalobkyně se domáhala výjimky vyžadující splnění několika podmínek. Tyto podmínky však žalobkyně nesplnila a ministryně jí vysvětlila, v čem spočívalo její pochybení. Provedené změny veřejné zakázky bylo totiž zejména nutné posuzovat v celkovém součtu hodnot, tvrzení žalobkyně o možnosti jejich dělení tedy neobstálo. Ministryně současně odkázala na konkrétní ustanovení Pravidel a vysvětlila, z jakých důvodů byly změny provedené žalobkyní započítány do celkového objemu změn v projektu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci dotace poskytnuté společnosti Triangl, a.s., ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 Afs 370/2021-34).

[27] Dále ministryně žalobkyni objasnila, z jakého důvodu nelze změny v celkovém součtu posuzovat jako nepodstatné změny ve smyslu bodu 50) Pravidel. Žalobkyně nepostupovala v souladu s tímto ujednáním, zejména nepředložila přehled obsahující náležitosti podle bodu 50) písm. d) Pravidel. Podle tohoto ustanovení se za podstatnou změnu závazku ze smlouvy na zakázku, jejímž předmětem je provedení stavebních prací, nepovažuje záměna jedné nebo více položek soupisu stavebních prací jednou nebo více položkami, mimo jiné za předpokladu, že „*zadavatel vyhotoví o každé jednotlivé záměně přehled obsahující nové položky soupisu stavebních prací s vymezením položek v původním soupisu stavebních prací, které jsou takto nahrazovány, spolu s podrobným a srozumitelným odůvodněním srovnatelnosti materiálu nebo prací podle písmene a) a stejné nebo vyšší kvality podle písmene c) tohoto bodu*“.

[28] Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že bylo povinností žalobkyně podle bodu 50) Pravidel předložit přehled změn s podrobným odůvodněním každé položky změny. Není proto zřejmé, na základě jakých ustanovení dotčených právních předpisů či Pravidel městský soud dospěl k závěru, že bylo povinností stěžovatele vyzvat žalobkyni k předložení předmětného přehledu. Pokud v této souvislosti městský soud pouze odkázal na obecně formulované závěry v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 2 A 1105/2002-22, č. 153/2004 Sb. NSS, je zřejmé, že ve vztahu k nim nezohlednil konkrétní okolnosti posuzovaného případu akcentované výše. Je tak třeba opětovně zdůraznit, že žalobkyně byla příjemkyní dotace jako určitého dobrodiní státu, přičemž bylo její povinností dodržet příslušné dotační podmínky.

[29] Zároveň je zřejmé, že bylo povinností žalobkyně řádně popsat všechny provedené změny v předmětném projektu spolu s jejich podrobným odůvodněním, a to ve vztahu ke srovnatelnosti materiálu nebo prací. Pokud žalobkyně takový přehled nepředložila, přičemž uvedla pouze příkladný či neukončený výčet provedených změn, nelze tuto

skutečnost přičítat k tíži stěžovateli. Povinnost dostatečně podrobně popsat provedené změny totiž tížila právě žalobkyni.

[30] Ministryně rovněž vysvětlila, proč nemohly být provedené změny posuzovány podle bodu 47) Pravidel, tedy z důvodu nenaplnění písm. d) zmíněného ustanovení, podle něhož musela být nová hodnota nižší než 15 % původní hodnoty závazku ze smlouvy. K obdobným závěrům přitom dospěl Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 Afs 370/2020-34, v němž se zabýval obdobným případem příjemce dotace společnosti Triangl, a.s., jejíž projekt byl propojen s projektem žalobkyně. Žalobkyně ostatně na uvedený případ opakovaně odkazovala.

[31] Z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí jsou tak zřejmé důvody jeho výroku, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se ministryně řídila při hodnocení podkladů pro rozhodnutí a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádala s návrhy a námitkami žalobkyně. Jinak řečeno, žalobou napadené rozhodnutí obsahuje všechny zákonem i judikaturou správních soudů požadované náležitosti. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí je zároveň zřejmé, z jakých skutkových okolností ministryně při rozhodování věci vycházela.

[32] Stěžovatel závěrem namítl, že závěr městského soudu o povinnosti zabývat se opožděnou námitkou žalobkyně je nepřezkoumatelný, jelikož nevychází z žádného právního předpisu. Uvedl-li městský soud, že ministryně byla povinna vypořádat rovněž doplnění námitek žalobkyně ze dne 11. 3. 2019, v němž odkázala na znalecký posudek vyhotovený Doc. JUDr. Ing. Radkem Jurčíkem, Ph.D., odkazuje Nejvyšší správní soud na již citovaný rozsudek ze dne 7. 6. 2021, č. j. 1 Afs 370/2020-34. I kdyby tak přisvědčil závěru městského soudu, že zmíněným doplněním žalobkyně pouze rozhojnila včas uplatněnou argumentaci uvedenou v námitkách proti prvostupňovému rozhodnutí, Nejvyšší správní soud již v citovaném rozsudku k témuž znaleckému posudku uvedl, že *„obsahuje zejména právní rozbor ustanovení zákona o veřejných zakázkách, které však pro nyní řešený případ nejsou relevantní, a dále relativně obecné tvrzení o tom, že zejména s ohledem na bezpečnost prací je nezbytné, aby subdodavatelé nosných konstrukcí provedli v souladu se svým návrhem optimalizaci vazníků, počtu a vzdálenosti obvodových sloupů, vnitřních nosníků a panelů zavěšených na nosnou konstrukci podle své výrobní technologie a dále příslušné statické výpočty. Samotné konkrétní zdůvodnění nezbytnosti takového postupu však znalecký posudek neobsahuje.“* Ústavní soud ostatně v usnesení ze dne 31. 8. 2021, sp. zn. IV. ÚS 2176/21, k citovaným závěrům Nejvyššího správního soudu uvedeným v rozsudku sp. zn. 1 Afs 370/2020 uvedl, že toto hodnocení je logické a přesvědčivé.

[33] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že městský soud posoudil spornou právní otázku ohledně nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí a související otázky nedostatečně zjištěného skutkového stavu věci nesprávně, čímž byl naplněn důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

IV. Závěr

[34] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty první před středníkem s. ř. s. napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc

pokračování

mu vrátil k dalšímu řízení, v němž podle odstavce čtvrtého téhož ustanovení bude vázán právním názorem vysloveným v tomto zrušovacím rozsudku. V dalším řízení se tedy městský soud bude zabývat věcnou správností závěrů uvedených v rozhodnutí ministryně. Městský soud v dalším řízení podle § 110 odst. 3 věty první s. ř. s. rozhodne i o náhradě nákladů řízení o této kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2022

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu